

ning af erhvervslivet på mere end 1½ mia. kr. Det var afkortning af moms-kredittiden for store virksomheder på 21 dage, det var omkostninger på 750 mio. kr., administrationsgodtgørelsen, 300 mio. kr., dieselaftgiften, 350 mio. kr., og vi kan blive ved dernedad.

Springer vi til 2001, var det jo en kørsel i samme spor: afkortning af moms-kredittiden, 550 mio. kr., afkortning af kredittiden for afregning af A-skatter, 215 mio. kr., ny arbejdsmiljøafgift, 315 mio. kr., afskaffelse af ATP-refusionen, 400 mio. kr. Jo, sådan kan vi blive ved.

Man prøver på at male et billede af, at man gør en hel masse for dansk erhvervsliv. Man prøver på at skyde de borgerlige partier i skoe, at man ofrer en hel masse på en sundhedssektor, der ikke virker. Jeg synes, det er beskæmmende.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes også, det har været en interessant debat, vi har haft. Den har været lang, det indrømmer jeg, men det er da nogle helt klare linjer, der har været tegnet op med et alternativ bestående af den nuværende regering og venstrefløjspartierne, og så højrepartierne, det moderate højre og det yderste højre i smuk forening.

Det er da et valg, som vælgerne skal forholde sig til, og der synes jeg, vi har fået illustreret meget, meget klart under diskussionen i dag, hvordan det yderste højre og det moderate højre, de borgerlige partier, helt klart satser på at skabe et alternativ til den nuværende regering.

Hvordan de har måttet erkende – og endda været stolte af – at de står for en fordelingspolitik, som omfordeler til gavn for de velstillede i det danske samfund, en global fordelingspolitik, hvor de finansierer de sociale omfordelinger her i Danmark med voldsomme nedskæringer på ulandsbistanden. Hvordan de helt klart selv ønsker det Forsikringsdanmark, som jo ganske rigtigt skyldes, at der er problemer i velfærdssamfundet, men hvor der er to svar på det, enten et svar, hvor man virkelig gør noget ved det offentlige system, eller et svar, hvor man bevidst satser på, at pengene skal have mere indflydelse.

Det er nogle helt klare valgmuligheder, der er for befolkningen, og der synes jeg, det er godt, at det er illustreret i denne her ganske lange debat. Der er ingen, der skal være i tvivl om, hvor vi står, og derfor synes jeg i og for sig, at det har været udmærket.

Jeg skal lige give en praktisk oplysning omkring de forslag til vedtagelse, der er fremsat

her. Vi kan stemme for det forslag, der er fremsat af Enhedslisten omkring asylbehandlingen, omkring kritikken af regeringens håndtering af det også. Vi kan også stemme for det forslag, der er kommet fra regeringspartierne, som er det mere operative. Vi synes, at begge forslag er udmærkede og i hvert fald lægger op til, at der nu bliver gjort noget effektivt ved asylbehandlingen, at der nu bliver sagt, at det her er uacceptabelt, det vil vi gøre noget ved. Derfor kan vi stemme for begge de vedtagelsesforslag, der er fremsat.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu bedt om tre korte bemærkninger: Det er fru Tove Fergo, hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Jens Rohde. Først fru Tove Fergo.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Holger K. Nielsen var tidligere i dag i sin ordførertale inde på Venstres oplæg om de udsatte grupper. Hr. Holger K. Nielsen ved jo godt, at vi i satspuljeforhandlingerne og i forligene omkring satspuljen har været enige om de forbedringer, der skulle ske for disse udsatte grupper, til mange milliarder kroner siden 1993, det er det, der står i oplægget.

Så vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen: Er det ikke faldet hr. Holger K. Nielsen for brystet, at statsministeren her i dag kan stå og sige, at regeringen har skaffet flere døgnbehandlingspladser til stofmisbrugere, når hr. Holger K. Nielsen jo godt ved, at der netop er kommet en delrapport fra Narkofølgegruppen, som viser, at der faktisk ikke er skabt flere døgninstitutionspladser trods de mange hundrede millioner kroner til stofmisbrugsbehandling? Det vil jeg godt høre, hvad hr. Holger K. Nielsen har at sige til.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Statsministeren svarer jo som sædvanlig ikke på noget. Socialdemokratiets ordfører holder så fri her i den anden runde, hun tør åbenbart ikke åbne op for sådan en bredere debat med alle Folketingets medlemmer. Statsministeren gemmer sig bag den sædvanlige tavshedens arrogante magtbrynje og havde så i øvrigt den frækhed at slå alle tre borgerlige liberale partier sammen i én gruppering.

Så må vi jo slå SF og Enhedslisten og regeringen, og hvad man ellers dertil kan regne, sammen i én gruppering og stille SF de spørgsmål,